

Скришната стаичка

Т. м.

Ще прочета частъ отъ шеста глава на Евангелието отъ Матей.

„А ти кога правишъ милостиня, да не узнае лѣвата ти рѣка, що прави дѣсната ти“. (— 3 ст.) — Дѣсната рѣка е проява на разумното, Божествено сърдце, а лѣвата — проява на човѣшкия умъ. Затова е казано: Когато разумното, Божествено сърдце прави нѣщо, човѣшкиятъ умъ да не знае, какво прави то.

„И Отецъ твой, Който види въ тайно, ще ти въздаде наяве“. (— 4 ст.). — Значи, молитвата трѣбва да се прави тайно, защото Богъ вижда въ тайно. Прави ли се наяве, тя е за хората. Човѣкъ не се моли за хората, да го видятъ, но се моли за нѣкакво благо, отъ което има нужда. Молитвата е методъ за възприемане на нѣкакво Божествено благо.

„А ти кога се молишъ, влѣзъ въ скришната си стаичка, и, като си затворишъ вратата, помоли се Отцу твоему, Който е въ тайно“. (— 6 ст.). — Тукъ, подъ думата „врата“ се разбира врата на любовта. Влѣзъ въ скришната